Ms 1113
NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA
LJUBLJANA
Č 11, Št. 29

Zagreb, 31./VIII. 1926

Draga moja! Brat in sestra!

Tako sem slaba, skrhana in ezimučena, da Vama ne morem pisati obširno. — Prosim Vaju, da mi pišeta, če le količ kaj utegneta, takoj! Pogrešam pozdravljen. Dajta mi zopet kakšne novice! — Moj mož je prišel po mene v Graz. — Dve tiče sva v njem. Moja in njegova najvišja ljubljena. — Razbito je, takoj bi ga dejala. — A prevečkrat sem ga pač imela, prevečkrat je bilo najino razmerje idealno, da bi hotela, da bode tak Ferid Uzeir, iz katerega se delajo norca. —

Najbrž pojdem na Kliniko k Gruičkemu — potem vidim. Če bi bila vedela, da sem na pljučih bolna, ne bi bila prosila Klemenčičeve, da me spravi v Graz. Njen mož je bil tuberkulozen, pa se ne je govoriti bala. — Govorila o tem. Prišla je po me o svojem stanovanju in 14 dni svoji počitnice je vedno zaposlena, to je mnogo reči! Hvaležna sem ji, čeravno so naši nazori diametralno nasprotni. Gojzvala sem v njej novo katoliško strujo, moralno, čisto, hladno, z jeklenim nalogom, ampak s ciljem dobro začrtanim. — To je nevarnost zoper napredne jelce. Jutrij bi moralo biti malo manj frivolno s faloseom Debeljakom, ker gre v denuncijante in ga otvori ateistom oči. Naši naravnaj ni dovolj asketski v vsakem oziru. Kaj sem bila tudi jaz mlada, pa je deklata potrebna „cine Herbert“, ki jo brani in voli vsaj čez 20. leto. Z 22. leti sem se zaročila svojim prvenim možem. Zdaj pa je to naš. —

Drugače ne morem filozofirati, slaba sem. Ale pisane sem dopisovala pretekli mesec, kaj tujega ne tiskam — ampak je neresnično! — 9 tiskanih pol, v največjem obsegu napisanih. —

Pišita mi! Prosim Vaju obupno zato. Grem zopet v novo fizično trpljenje, pač moram enkrat, da ste z mano. —

2 Na telovadno grem, pa brano vsaki potem, — kar se Božjim Ta potežka po zimi — Izmenjuje se kem.

Še z gledališčem ga ne rem. Bog videl, Fran. Na koncu se je že instaliralo ena banda — a v marcu pride na vrsto čisto druga reč — — kaj če bi imel, bi dal, veker je. Samo grenko kakšno misljen v denarnih stvareh. Nič mi prostabel za se. Nobene penzije, itt. Pri Cukrarni nekega podjetja bi bil zdaj dobil večjo svoto, pa mi kontrolirial, če je upokan v mirovinski fond. In Falso stoji na vsak. Morda vse skupej bom šel v propast; jezy in tudi — njegova nova reč — a Zlata zjokala ga je oblagala, dvakrat odvna, z otrokoma mu je kazala, da je v denjgu stanju z njim, — pa ni bila. — Še le zdaj je. A kaj bo, — to zna Bog. On je bil tuberkulozen po vojski in mel vojsko. Le kontumaj vsak namestnik je mesec dobival tuberkulozni injekcije. Vsake čas je imel „gripo“, temperature, vnetje pljuč in zopet „gripe“. Zagledo človek o zdaj ima je z mesca temper, — ona je tuberkulozna. —

Zdaj pa se jezi! — In kako sem čudno, previdno skuška naprej. V knjigi bosta videla.

Ne morem več.

Prosima Te, Fran, bodi mamiljen! Jezy se ne razgnevem kako se to računa z „Jutrom“ in kako sem ilaba, da še nocem ne. Prosim Te, zračunaj Ti in prosti na naslov moje pooblaščence, dosta Julka Pantovčak 1 S.

Oprostita! Zbogom! S Božjim zdravo ali mrtva,

Kako mi nekaj govori.

Vso reč Vama in Vašim priporočam.

Vaš

Stranko je bil buntoslen z menoj, zdaj je bolj mehak, kso nikt kaj si storil. Zlata bom šla mi je mo jih otrok.

NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA LJUBLJANA

Ad Ms 1113, Č 11, št. 29

Ivan Gorjup desnom ugl[asom] da

I. Govekar

spisatelj, magistratni nadsavjetnik i t. d.

31/VIII. 26.

Ljubljana

Rimska cesta 20.—

Zofka Demeterović
Zagreb Paulovčak 1 9

